

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Stadier paa Livets Vei

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1999 , s. I. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-slv-txt-shoot-id328120e3-5078-48a6-95d4-c4e15e206c97.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 6

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Ulykken ved Indsigelsen er igjen, at de, der tale saaledes om Qvinden, blot betragte hende æsthetisk. Det er igjen den evindelig galante og uforskammede, kildrende og fornærmelige Tale om, at hun har kun eet Øieblik i sit Liv eller en føie Tid, det er Ungdommens første Opvaagnen. Men den, der egentligen vil tale om hendes Styrke eller Svaghed, maa jo dog see hende, naar hun staaer fuld rustet, og dette er som Hustru og Moder. Desuden skal hun da heller ikke slaaes eller gjøre Kraftprøver, og vil man endeligen tale om Styrke, saa er den første Betingelse eller væsentlige Form for al Styrke: Udholdenhed. I denne Henseende holder Manden maaskee ikke ud med hende. Fremdeles hvilken Kraft hører der ikke til enhver fingeret Bevægelse? Men hvad er Hengivenhed andet end en skjult Kraftyttring, en Kraftyttring, der udtrykker sig ved sin Modsætning, ligesom f. Ex. Smagfuldhed og Omsorg for sit Toilet kan yttre sig ved at tilveiebringe en Art Skjødsløshed, hvilken dog ikke er den Skjødsløshed, som enhver Bagersvend forstaaer; ligesom f. Ex. den i megen Anstrængelse fuldmodne Aandens Frembringelse har en Simpelhed, hvilken dog ikke er den, som enhver Seminarist priser i sin Eenfoldighed. Dersom jeg tænker mig tvende Skuespillere, den ene fremstillende Don Juan, den anden Commandanten i den Scene, hvor Commandanten holder hans Haand i sin, medens Don Juan vrider sig i Fortvivelse, saa spørger jeg, hvo af dem bruger mest Kraft. Don Juan er den Lidende, Commandanten staaer rolig med sin udtrakke Høire. Dog holder jeg paa Don Juan. Dersom den Skuespiller, der fremstiller Don Juan, vilde bruge blot Halvdelen af sin Kraft, bringer han Commandanten til at vakle; hvis han paa den anden Side ikke vrider sig, ikke skjælver, saa forstyrrer han Virkningen. Hvad gjør han altsaa? Han bruger sin Krafts ene Halvdeel til at udtrykke Smerten, den anden Halvdeel bruger han til at understøtte Commandanten, og medens han med al sin Kraft synes at ville vriste sig ud af Commandantens Vold, holder han paa Commandanten, at denne ikke skal vakle. Saaledes, thi dette var kun en daarlig Tale, saaledes er det i Virkeligheden med Hustruen. Hun elsker Manden saa høit, at hun altid vil, han skal være den Herskende, og derfor seer han saa stærk ud, og hun saa svag, fordi hun bruger sin Styrke til at understøtte ham, bruger den som Hengivenhed og Underkastelse. O! vidunderlige Svaghed! Om Galleriet troer, at Commandanten har flest Kræfter, om den Profane priser Mandens Styrke, og misbruger den til at ydmyge Qvinden, Ægtemanden har en anden Forklaring, og den Bedragne er visere end den Ikke-Bedragne, den Bedragende retfærdigere end den Ikke-Bedragende. – Fremdeles, man maaler Styrke paa forskjellig Maade. Naar Holger Danske trykker Sveden ud af en Jern-Handske, er det Styrke, men hvis man gav ham en Sommerfugl i Haanden, er jeg bange for, han havde ikke Styrke nok til at tage rigtigt paa den. Jeg vil nævne det Høieste. Guds Almagt viser sig stor i at have skabt Alt, men viser den sig ikke ligesaa stor i den almægtige Moderation, der kan lade et Græsstraa voxe sin Tid. Qvinden er de ubetydeligere Opgaver anvist, der netop derfor fordre Styrke. Hun vælger sin Opgave, vælger den glad, og har tillige Glæden af, at hun bestandigt udstyrer Manden med den iøinefaldende Styrke. Jeg for mit Vedkommende troer, at min Kone kan gjøre det Vidunderlige: og selv den største Daad, jeg læser om, forstaaer jeg lettere, end det fine Broderi, hvormed hun omklæder min jordiske Tilværelse.